VID

Herr Doctor DANIEL SOLANDERS

GRIFT,

DEN 13, MAJ, 1782.

AF

DESS SÖRJANDE LANDSMÄN OCH VÄNNER

I

LONDON.

MED ömma tărar Vi begrafva
J dag den alldra bäſta Vän,
Som Svenſkar nă'nſin kunnat hafva.
Hur kan Deſs like făs igen ?

Hvem kan Deſs ädla ſjäl beſkrifva ?
Hvem kan med trogne penſeldrag,
En mălning af Deſs dygder giſva ?
Deſs värde sätta i ſin dag ?

Kan nägon teckna ibland Eder
Deſs muntra lynne, ömma bröſt ?
Att tala om Deſs milda ſeder
Har nägon ibland Oſs en röſt ?

Vi kunna väl i minnet bära,
Den sötma, ſom Vi ſmaka fädt.
Men icke den ät andra lära.
Nej, tărar endaſt är Vär lott.

Men verlden, ſom Deſs minne pryder,
Men allmän ſaknad, tala fä!
SOLANDERS namn längt mer betyder
Än allt hvad vänner ſkrifva mä.

Deſs bortgäng lika oro tänder,
Hvar' menſklighet, hvar' ſnille bor;
Ty Han var född i alla Länder,
Och hvarje menſka var Deſs Bror.

Den ſanning ſkall kring Verlden bäras:

" Han öf'de alla dygder ut,

" Som sällan blott af orden läras,

" Ifrån Deſs födfel till Deſs ſlut."